

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

6512 INSTRUMENT de ratificació del Tractat d'extradició entre el Regne d'Espanya i la República Popular de la Xina, fet a Madrid el 14 de novembre de 2005. («BOE» 75, de 28-3-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 14 de novembre de 2005, el plenipotenciari d'Espanya va signar a Madrid, juntament amb el plenipotenciari de la Xina, nomenats tots dos en la forma escaient a l'efecte, el Tractat d'extradició entre el Regne d'Espanya i la República Popular de la Xina,

Vistos i examinats els vint-i-un articles del Tractat, Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, mano expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotasignat ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació.

Madrid, 30 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació,

MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

TRACTAT D'EXTRADICIÓ ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA POPULAR DE LA XINA

El Regne d'Espanya i la República Popular de la Xina, denominats d'ara endavant «les parts»,

Animats per la voluntat de fer més efectiva la cooperació entre els dos països en la repressió del delictes, sobre la base del respecte recíproc a la sobirania, la igualtat i el benefici mutu,

Han resolt concloure aquest Tractat en els termes següents:

Article 1. Obligació d'extradir.

Les parts es comprometen a lliurar-se mútuament, d'acord amb les disposicions del present Tractat, i a sol·licitud de l'altra part, les persones que es trobin en el seu territori i que siguin reclamades per aquesta per ser processades o per a l'execució d'una pena de presó o una

altra privació de llibertat imposada pels seus tribunals, per un delictes que doni lloc a l'extradició.

Article 2. Delictes que donen lloc a l'extradició.

1. Només es concedeix l'extradició per als delictes que estiguin tipificats penalment per la legislació de les dues parts i compleixin una de les condicions següents:

a) si la sol·licitud d'extradició està dirigida al processament de la persona, que el delictes estigui castigat en la legislació de les dues parts amb pena de presó de durada superior a un any; o

b) si la sol·licitud d'extradició està dirigida a l'execució d'una pena de presó o una altra privació de llibertat, que el període de condemna que quedi per complir a la persona reclamada sigui almenys de 6 mesos en el moment que la part requeridora formuli la sol·licitud.

2. A l'hora de determinar si els fets constitueixen delictes conforme a la legislació de les dues parts, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 d'aquest article, no té rellevància el fet que les respectives legislacions incloguin l'acte dins de la mateixa categoria de delictes, o que el delictes rebí la mateixa denominació.

3. Si la sol·licitud d'extradició es refereix a dos o més fets, cadascun dels quals constitueix delictes conforme a la legislació de les dues parts, i, almenys, un d'aquests compleix els requisits de durada de la pena previstos a l'apartat 1 d'aquest article, la part requerida pot concedir l'extradició per tots aquests.

Article 3. Motius de denegació obligatoris.

L'extradició és denegada si:

a) la part requerida considera que el delictes pel qual se sol·licita l'extradició és un delictes polític. A aquests efectes, no tenen la consideració de delictes de naturalesa política els delictes de terrorisme ni qualssevol altres delictes exclosos de l'esmentada categoria en virtut de qualsevol acord internacional subscrit per les dues parts;

b) la part requerida té motius fundats per pensar que la sol·licitud d'extradició es va presentar amb la finalitat de perseguir o castigar la persona reclamada per raó de la seva raça, sexe, religió, nacionalitat, o opinions polítiques, o que la situació de la persona en el procediment judicial es pugui veure perjudicada per algun d'aquests motius;

c) el delictes pel qual se sol·licita l'extradició constitueix un delictes estrictament militar, d'acord amb les lleis de la part requerida;

d) la persona reclamada és un nacional de la part requerida en el moment en què es rebí la sol·licitud d'extradició a la part requerida;

e) l'acció penal o el compliment de la pena pel delictes a què es refereix la sol·licitud d'extradició ha prescrit o s'ha extingit per qualsevol altra causa de conformitat amb la llei de la part requerida;

f) els tribunals de la part requerida ja han dictat sentència ferma o han conclòs un procediment judicial contra la persona reclamada respecte al delictes pel qual se sol·licita l'extradició;

g) la sol·licitud d'extradició l'ha efectuada la part requeridora arran d'una sentència dictada en rebel·lia, i aquesta part no ofereix garanties de tornar a jutjar el cas després de l'extradició;

h) el delictes pel qual se sol·licita l'extradició pot ser castigat amb la pena de mort segons les lleis de la part requeridora, llevat que aquesta part ofereixi garanties, considerades suficients per la part requerida, que la pena de mort no s'imposarà o que, si s'imposa, no serà executada.

Article 4. *Motius de denegació discrecionals.*

L'extradició es pot denegar si:

a) la part requerida té jurisdicció respecte del delictes pel qual se sol·licita l'extradició, d'acord amb la seva legislació interna, i està portant a terme, o pensa portar a terme, un procediment penal contra la persona reclamada, per aquest delictes;

b) La persona reclamada ha estat jutjada en un tercer Estat pel delictes pel qual se sol·licita l'extradició, i ha estat absoluta o ha complert la pena corresponent;

c) la part requerida, malgrat tenir en compte la gravetat del delictes i els interessos de la part requeridora, considera que l'extradició seria incompatible amb consideracions humanitàries, vista l'edat de la persona, la seva salut o qualsevol altra circumstància;

Article 5. *Obligació d'iniciar procediments penals en la part requerida.*

Si es denega l'extradició d'acord amb el que preveu l'apartat d) de l'article 3 del present Tractat, la part requerida, a sol·licitud de la part requeridora, ha de sotmetre el cas a les seves autoritats competents amb la finalitat d'iniciar un procediment penal d'acord amb la seva legislació interna. Amb aquesta finalitat, la part requeridora ha de proporcionar a la part requerida els documents i proves relacionats amb el cas.

Article 6. *Canals de comunicació.*

Als efectes del present Tractat, les parts s'han de comunicar a través de les seves respectives autoritats designades, llevat que el Tractat prevegi una altra cosa. Abans d'aquesta designació, s'han de comunicar per via diplomàtica.

Article 7. *Sol·licitud d'extradició i documents necessaris.*

1. La sol·licitud d'extradició s'ha de formular per escrit i ha d'incloure o s'hi ha d'adjuntar:

a) el nom de l'autoritat requeridora;

b) nom, data de naixement, edat, sexe, nacionalitat, document d'identitat i domicili de la persona reclamada, així com qualsevol altra informació que pugui ajudar a determinar la identitat de la persona i el possible parador;

c) descripció del cas, amb un resum dels fets delictius i el resultat;

d) el text de les disposicions legals rellevants sobre l'establiment de la jurisdicció penal, la qualificació legal del delictes i la pena que es pot imposar per aquest delictes;

e) el text de les disposicions legals rellevants que descriguin els límits temporals de l'acció penal o de l'execució de la condemna.

2. A més de les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article,

a) la sol·licitud d'extradició dirigida a la persecució penal de la persona reclamada també ha d'anar acompanyada d'una còpia de l'ordre de detenció emesa per l'autoritat competent de la part requeridora; o

b) la sol·licitud d'extradició dirigida a l'execució d'una condemna imposada sobre la persona reclamada també ha d'anar acompanyada d'una còpia de la resolució judicial i una descripció del període de condemna que ja ha estat complert.

3. Si el delictes pel qual se sol·licita l'extradició pot ser castigat amb la pena de cadena perpètua, la part requeridora ha de proporcionar a la part requerida el text de les disposicions legals relatives a la reducció de la dita pena.

4. La sol·licitud d'extradició i els documents que s'enviïn per donar-hi suport han d'anar signats o segellats i han d'anar acompanyats d'una traducció en la llengua de la part requerida.

Article 8. *Informació addicional.*

Si la part requerida considera que la informació facilitada en suport d'una sol·licitud d'extradició no és suficient, aquesta part pot sol·licitar que li enviïn informació addicional en els 45 dies següents. Aquest termini es pot ampliar 15 dies més, a sol·licitud de la part requeridora, degudament justificada. Si la part requeridora no envia la informació addicional en el termini esmentat, es presumeix que ha renunciat voluntàriament a la seva sol·licitud. Tanmateix, això no impedeix a la part requeridora presentar una nova sol·licitud d'extradició pel mateix delictes.

Article 9. *Detenció provisional.*

1. En cas d'urgència, una part pot demanar a l'altra la detenció provisional de la persona reclamada, en espera de rebre la sol·licitud d'extradició. Aquesta petició es pot adreçar per escrit mitjançant els canals que preveu l'article 6 del present Tractat, a través de la Interpol o per qualsevol altre canal acordat per les dues parts.

2. La sol·licitud de presó provisional ha de contenir els aspectes indicats a l'apartat 1 de l'article 7 del present Tractat, una declaració sobre l'existència dels documents indicats a l'apartat 2 del mateix article, i una declaració que la sol·licitud d'extradició s'enviarà a continuació.

3. La part requerida ha d'informar ràpidament la part requeridora del curs donat a la seva sol·licitud.

4. Es posa fi a la detenció provisional si, en el termini de 40 dies a comptar de la detenció de la persona reclamada, la part requerida no ha rebut la sol·licitud formal d'extradició. Aquest termini es pot ampliar 15 dies més, a sol·licitud de la part requeridora, degudament justificada.

5. La posada en llibertat de la persona d'acord amb l'apartat anterior s'entén sense perjudici de l'extradició de la persona reclamada si la part requerida rep posteriorment la sol·licitud formal d'extradició.

Article 10. *Decisió sobre la sol·licitud d'extradició.*

1. La part requerida ha de prendre una decisió sobre la sol·licitud d'extradició de conformitat amb els procediments previstos per la seva legislació interna i informar ràpidament la part requeridora de la seva decisió.

2. Si la part requerida denega totalment o parcialment la sol·licitud, ha d'informar la part requeridora dels motius de denegació.

Article 11. Lliurament de la persona.

1. Si la part requerida concedeix l'extradició, les dues parts han d'acordar la data, el lloc i qualsevol altra circumstància relativa a l'execució del lliurament. Així mateix, la part requerida ha d'informar la part requeridora del període de temps durant el qual la persona ha estat detinguda abans del lliurament.

2. Si la part requeridora no ha recollit la persona en un termini de 15 dies després de la data acordada per dur a terme el lliurament, la part requerida ha de posar la persona en llibertat immediatament i pot rebutjar una nova sol·licitud d'extradició de la part requeridora referida a la mateixa persona i pels mateixos fets, llevat del que disposa l'apartat 3 d'aquest article.

3. Si una de les parts no lliura o no va a recollir la persona dins el termini acordat per raons alienes a la seva voluntat, s'ha de notificar a l'altra part amb promptitud. Les parts han de tornar a acordar els termes de l'execució del lliurament, i és aplicable el que preveu l'apartat 2 d'aquest article.

Article 12. Ajornament del lliurament i lliurament temporal.

1. Si la persona reclamada està sent processada o està complint condemna en la part requerida per un delictes diferent d'aquell pel qual se sol·licita l'extradició, la part requerida, després d'haver acordat concedir l'extradició, en pot ajornar el lliurament fins que conclouï el procediment penal o el compliment de la pena. La part requerida ha d'informar la part requeridora de l'ajornament del lliurament.

2. Si l'ajornament del lliurament a què es refereix l'apartat anterior pot provocar el transcurs del termini de prescripció de l'acció, o dificultar les investigacions del delictes pel qual se sol·licita l'extradició en la part requeridora, la part requerida, en la mesura que ho permeti la seva legislació, pot lliurar temporalment la persona reclamada a la part requeridora, d'acord amb els termes i les condicions acordats per les dues parts. La part requeridora ha de retornar ràpidament la persona a la part requeridora una vegada que hagi conclòs el procediment.

Article 13. Concurs de sol·licituds.

Si l'extradició és sol·licitada de forma concurrent per diversos estats, bé pel mateix delictes o bé per delictes diferents, la part requerida ha de prendre una decisió sobre les sol·licituds rebudes i notificar-ho a la part requeridora. Ha de tenir en compte totes les circumstàncies i especialment la gravetat relativa i el lloc de comissió dels delictes, les dates respectives de les sol·licituds, la nacionalitat de la persona reclamada i la possibilitat d'una extradició posterior a un altre Estat.

Article 14. Principi d'especialitat.

La persona extradida de conformitat amb el present Tractat no pot ser processada o sotmesa a l'execució d'una condemna en la part requeridora per delictes comesos per aquesta persona abans de ser lliurada, diferents d'aquell pel qual es va concedir l'extradició, ni pot ser reextradida a un tercer país, llevat que:

a) la part requerida hi hagi prestat el seu consentiment previ. A aquest efecte, la part requerida pot exigir l'enviament de la documentació i la informació esmentada a l'article 7, juntament amb una declaració de la persona extradida en relació amb els delictes en qüestió;

b) la persona no hagi deixat el territori de la part requeridora en el termini de 30 dies després d'haver estat posada en llibertat. No obstant això, aquest període no inclou el temps durant el qual la persona no hagi pogut

deixar el territori de la part requeridora per raons alienes a la seva voluntat; o

c) la persona hagi tornat voluntàriament al territori de la part requeridora després d'haver marxat.

Article 15. Lliurament de béns.

1. Si la part requeridora ho sol·licita, la part requerida, en la mesura que ho permeti la seva legislació interna, ha de confiscar els productes i instruments del delictes i així mateix qualssevol altres béns que es trobin en el seu territori, que puguin servir com a prova, i, si es concedeix l'extradició, els ha de lliurar a la part requeridora.

2. Quan es concedeixi l'extradició, els béns esmentats a l'apartat anterior poden ser lliurats fins i tot encara que no es pugui efectuar l'extradició a causa de la mort, la desaparició o la fugida de la persona reclamada.

3. La part requerida, amb la finalitat de portar a terme un altre procediment penal pendent, pot ajornar el lliurament dels béns esmentats fins que aquest conclouï, o lliurar-los temporalment amb la condició que la part requeridora els retorni.

4. El lliurament de béns s'entén sense perjudici dels drets legítims de la part requerida o de tercers sobre aquests. Si hi ha aquests drets, la part requeridora, a sol·licitud de la part requerida, ha de retornar ràpidament els béns lliurats, sense cap cost per a la part requerida i tan aviat com sigui possible després que conclouï el procediment.

Article 16. Trànsit.

1. Si una de les parts ha d'extradir una persona des d'un tercer Estat a través del territori de l'altra part, ha de sol·licitar a aquesta l'autorització per al trànsit. No és necessària l'autorització si es fa per via aèria i no es preveu aterrar en el territori de la dita part.

2. La part requerida ha d'autoritzar el trànsit sol·licitat per la part requeridora, en la mesura que no sigui contrari a la seva legislació.

Article 17. Notificació del resultat.

La part requeridora ha de facilitar ràpidament a la part requerida informació relativa al procediment o l'execució de la condemna contra la persona extradida, o informació relativa a la reextradició d'aquesta persona a un tercer país.

Article 18. Despeses.

Les despeses que es deriven dels procediments d'extradició en la part requerida les ha d'assumir l'esmentada part. Les despeses de transport i de trànsit relacionades amb el lliurament o la recollida de la persona extradida les ha d'assumir la part requeridora.

Article 19. Relació amb altres tractats.

El present Tractat no afecta els drets i les obligacions assumits per les parts de conformitat amb qualsevol altre tractat.

Article 20. Solució de controvèrsies.

Qualsevol controvèrsia que sorgeixi de l'aplicació o interpretació del present Tractat s'ha de resoldre mitjançant consultes diplomàtiques.

Article 21. Entrada en vigor, modificació i denúncia.

1. El present Tractat està sotmès a ratificació. Els instruments de ratificació es bescanvien a Pequí. El present

Tractat entra en vigor el trentè dia després de la data de bescanvi dels instruments de ratificació.

2. El present Tractat es conclou per un període de temps indefinit.

3. El present Tractat pot ser modificat en qualsevol moment mitjançant un acord escrit entre les parts. Les esmenes entren en vigor conforme al procediment que estableix el paràgraf 1 d'aquest article.

4. Qualsevol de les parts pot denunciar el present Tractat en qualsevol moment mitjançant una notificació escrita a l'altra part per via diplomàtica. La denúncia té efecte cent vuitanta dies després de la data de la notificació. No obstant això, aquest Tractat s'ha de continuar aplicant a qualsevol sol·licitud d'extradició pendent en la data en què aquest Tractat deixi de tenir efecte.

5. El present Tractat és aplicable a qualsevol sol·licitud presentada amb posterioritat a la seva entrada en vigor, encara que els fets o les omissions a què es refereixi hagin ocorregut abans de l'entrada en vigor.

Per donar fe de tot això, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte pels governs respectius, han signat el present Tractat.

Fet a Madrid el 14 de novembre de 2005, per duplicat en espanyol i en xinès; tots dos textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
Juan Fernando López Aguilar,
Ministre de Justícia

Per la República Popular de la Xina,
Zhang Yesui,
Viceministre de Relacions Exteriors

El present Tractat entra en vigor el 4 d'abril de 2007, el trentè dia després de la data de bescanvi dels instruments de ratificació, segons estableix l'article 21.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 15 de març de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

6513 *CORRECCIÓ d'errors del Conveni entre el Regne d'Espanya i la Unió dels Emirats Àrabs per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Abu Dhabi el 5 de març de 2006. («BOE» 75, de 28-3-2007.)*

En la publicació del Conveni entre el Regne d'Espanya i la Unió dels Emirats Àrabs per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Abu Dhabi el 5 de març de 2006, inserida en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 20, de 23 de gener de 2007, i en el suplement en català núm. 4, d'1 de febrer de 2007, s'hi ha advertit l'error següent, referit a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 561, segona columna, a l'article 12 del Conveni, apartat 1, tercera i quarta línies, on diu «... es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.» ha de dir «... només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat contractant.».

MINISTERI DE FOMENT

6514 *ORDRE FOM/734/2007, de 20 de març, per la qual es desplega el Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres en matèria d'autoritzacions de transport de mercaderies per carretera. («BOE» 75, de 28-3-2007.)*

El Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, es va desplegar, en matèria d'autoritzacions de transport de mercaderies per carretera, a l'Ordre del Ministeri de Foment de 24 d'agost de 1999.

Amb posterioritat, aquest Reglament es va modificar al Reial decret 1225/2006, de 27 d'octubre, la qual cosa obliga a revisar, al seu torn, els criteris que conté l'Ordre esmentada.

Així, es procedeix a aprovar una nova ordre ministerial reguladora del règim jurídic de les autoritzacions de transport de mercaderies per carretera el contingut de la qual s'adapta al nou marc jurídic definit per la modificació del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, i es tenen en compte tant els canvis que hi ha hagut en l'àmbit mercantil i social en què es desenvolupa l'activitat de transport, com diversos criteris tendents a la modernització del sector empresarial afectat i la flexibilització de les condicions sota les quals opera.

Es continua, així, el procés que ja es va iniciar amb l'esmentada Ordre de l'any 1999 d'aproximar les condicions exigides per accedir al mercat de transports, siguin qui siguin les característiques de l'activitat que pretengui desenvolupar l'empresa transportista i el seu àmbit d'actuació. En aquest sentit, s'universalitza l'àmbit nacional per a totes les autoritzacions de transport de mercaderies i s'aproxima l'abast i el contingut dels requisits el compliment dels quals és necessari per obtenir les diferents modalitats d'autoritzacions de transport públic i privat complementari.

Aquesta línia d'avançament cap a l'equiparació de les condicions d'accés al mercat, en la mesura que la naturalesa de les activitats que es pretenguin desenvolupar ho permeti, implica que l'Ordre que ara s'aprova s'ha de considerar una fase més dins d'un procés continuat. Així, transcorregut un període no superior a tres anys des de la seva entrada en vigor, s'han d'analitzar els efectes que hagin tingut en el mercat les modificacions que ara s'introdueixen sobre el règim jurídic de les autoritzacions de transport de mercaderies, a fi de valorar la conveniència de donar-los un mateix tractament amb independència de la capacitat de càrrega de l'empresa autoritzada o dels vehicles que pretengui utilitzar.

En virtut d'això, d'acord amb l'autorització que conté la disposició addicional onzena del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, dispo:

CAPÍTOL I

Disposicions comunes a les autoritzacions de transport públic i de transport privat complementari de mercaderies

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

Aquesta Ordre té per objecte establir el règim jurídic d'obtenció i ús de les autoritzacions de transport de mercaderies, en desplegament del que en relació amb aquestes assenyalava el Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre (d'ara endavant ROTT).